

Выходитъ во Львовѣ щъ въ зонака, Чагазра и Субагы (кромъ русскихъ съятъ) въ 5-й годъ. поп. Литер. додатокъ "Библиотека наизнам. поэстей" выходитъ по 2 печат. аркушъ каждого 15-го и послѣднаго дня каждого мѣсяца. Редакція Администраціи подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи засыпаются лишь на послѣдне застерьеженіе. Оглашения принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ одной строчки печатной, въ рубль. "Надѣланѣ" по 20 кр. а. в. Редакція неопечатаній вѣль бѣтъ порта.

Предлату и ксерокопии принимаются: у Львовѣ Адміністрації "Дѣла". У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Klemmengasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Гамбурзѣ Valentin & Co., Konsulstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція "Киевской Старинѣ" въ Кіевѣ, почтовы уряды и "Газети Бюро", В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Послѣдній вѣсти.

Зъ Вѣднї. Пос. Кулаковскому на засѣданіи рады дѣрж. днія 19 с. м. промовлявъ въ дѣлѣ конфискаціи рускихъ газетъ и незаховуваніи рѣшнѣсправности Русиновъ въ суднинцѣ. Кноцовъ подакувавъ за его загадку о Русинахъ и просивъ на случай, коли-бѣ въ слѣдуючої каденціи не было анѣ одного руского посла, чтобы лѣвица ставала въ обронѣ Русиновъ. Дра Юл. Черкавскаго называвъ ренегатомъ. "Нашъ народъ — сказавъ онъ — переставъ числитися съ такими ренегатами!" — П. Кулаковскому отповѣдавъ п. Мадейскій.

Наші послы въ думѣ державной.

До 19 точки при разграждахъ бюджетовыхъ о народныхъ школахъ забравъ 12 с. м. пос. В. Новальскій слово. Бесѣдникъ констатуе, что просвѣта въ Галичинѣ стоитъ въ порѣвнаніи съ другими коронными краями австрійскими на дуже низкѣмъ степени, хотя не дастъся заперечить, что народъ самъ стремить до просвѣщенія, съ всякою охотою заснову школы народнѣй и ихъ потребными средствами научовыми вѣнue. Причина сего неѣтрадного положенія лежить головно въ тѣмъ, что анѣ складъ рады школьнаго краевої, анѣ устрѣй заведень училищныхъ не отцовѣдаются засѣдѣмъ краевымъ отпощеніемъ. Статутъ организаційнаго рады шк. кр. походатъ ще зъ р. 1867, а въ нѣмъ увѣглаждено все другое кромѣ краевыхъ народныхъ интересовъ. На однайзять членовъ сен. найвышшою красовои власти школьнаго мають тамъ Русины лиши одного заступника, гр. кат. ординаріату. Другій члены деякъ суть вправѣ по имени Русинами, але однайзъ не достає отваги заявить себѣ такими, другимъ знову не достає охоты до того, а вѣс они стоять подъ вліяніемъ намъ неприклоннаго стороннцства и не роблять для насъ нѣчего. "Наша краева рада школьнаго не есть галицкого а просто польскою" и не видко, щобы центральное правительство намѣряло увѣглажднити въ будущности нашъ потребы и ихъ отпѡвѣдно полагодити, хотя въ краю нашомъ "мимо насиливанія и упомѣдженія" такої ще 1.600 школьнаго народныхъ застѣжало у себе рускій языкъ выкладовыи.

Бесѣдникъ переходить оттакъ до семинарій учительскихъ и констатуе, что Долитавщина посѣдає 21 семинарій съ выкладовыи языккомъ нѣмецкимъ, 8 съ ческимъ, 3 съ польскимъ (въ Краковѣ, Тарновѣ и Ришевѣ), 3 съ хорватскимъ и 1 съ італіанскимъ. При тѣмъ належито такоже примѣтити, что существуетъ одинъ окремый отдѣлъ словѣнскій для 42 охъ учениковъ, одинъ хорватскій для 17-охъ и одинъ італіанскій — для 7-охъ учениковъ. Кромѣ то-го подыбуемо колько утраквистичныхъ семинарій учительскихъ, имено одну въ Любланѣ нѣмецко-словѣнскую и остаточно три мужескій утраквистичный польско-рускій семинаріи въ Львовѣ, Тернополи и Станиславовѣ. "Зъ того и выходить" — каже бесѣдникъ — "що лиши мы Русины не посѣдаємо самостїйною институцію для образованія учите-льевъ съ рускимъ языккомъ выкладовыи. Нарѣдъ 2½, міліоній въ всѣхнѣй Галичинѣ не має у выѣ правителства навѣтъ на стѣлько ласки, щобы даю ему подставу и поруку до розвою национальнаго школьнаго. Шо бѣлье! Мы не посѣдаємо навѣтъ въ згаданыхъ утраквистичныхъ семинаріяхъ мужескіхъ окремыхъ паралельныхъ съ рускимъ языккомъ выкладовыи". Бесѣдникъ подносионъ дальше, что на 14 предметовъ науковыхъ въ мужескій семинаріи львовскога рады школьнаго кр. спонукана до того министерствомъ просвѣты, вызначила въ сѣмъ роцѣ лишь четыри предметы до рускихъ выкладовъ а и зъ тихъ четырохъ лишь два: математика и физика и то знову лишь на другомъ и третомъ роцѣ выкладаются въ языцѣ рускому. На першомъ роцѣ и на курсѣ подготавительномъ не чуютъ кандидаты анѣ слова руского въ якѣмъ-небудь предметѣ науковомъ. Въ Станиславовѣ и

Тернополи стоять рѣчи если не такъ само, то навѣтъ зажадано бѣтъ убѣгателѣвъ, щобы выка-вались знаніемъ руского языка и доброю квали-фикацію учительскою для школьнаго середніхъ. До конкурсу зголосились кандидаты и зъ нашои сто-роны. Если однажъ вѣрній суть слухи, що нась дойшли — я хочу о нихъ еще сумніватися — то зъ пропозиції усунено якъ-разъ нашихъ кандидатовъ мимо того, що они отцовѣдали вѣмъ уловомъ и вимогамъ объявленымъ въ конкур-сѣ, а дано тымъ первенство, которъ якъ найменше доросли до того. Хочу однажъ выжидати, пока оправа не покончиться и лишь о однѣ про-шу п. ministra проовѣты, щобы Єго Екселен-ція зволивъ себѣ предложити протоколь въ ori-гиналѣ зъ засѣданія, на котрому сю справу въ Радѣ шк. кр. розбираюно". (Дальше буде.)

на вѣтъ зажадано бѣтъ убѣгателѣвъ, щобы выка-вались знаніемъ руского языка и доброю квали-фикацію учительскою для школьнаго середніхъ. До конкурсу зголосились кандидаты и зъ нашои сто-роны. Если однажъ вѣрній суть слухи, що нась дойшли — я хочу о нихъ еще сумніватися — то зъ пропозиції усунено якъ-разъ нашихъ кандидатовъ мимо того, що они отцовѣдали вѣмъ уловомъ и вимогамъ объявленымъ въ конкур-сѣ, а дано тымъ первенство, которъ якъ найменше дорошли до того. Хочу однажъ выжидати, пока оправа не покончиться и лишь о однѣ про-шу п. ministra проовѣты, щобы Єго Екселен-ція зволивъ себѣ предложити протоколь въ ori-гиналѣ зъ засѣданія, на котрому сю справу въ Радѣ шк. кр. розбираюно". (Дальше буде.)

О Русинѣ.

На засѣданію рады державной у вѣчерь дня 18 с. м. отогралася така бурлива сцена, якои австрійскій парламентъ не бувъ свѣдкомъ не то за часу упльываючои шестилѣтній каден-ції, але — якъ каже "Neue fr. Presse" — за всѣхъ 25 лѣтъ. Що жъ то дало причину до такої сцены, нечуванои, незвычайнои въ лѣ-тописяхъ нашого парламенту? О що то пшло обомъ сторонамъ рады державной?

Пшло — о Русинѣ. Побачмо, якъ то було.

Пос. дръ Кноцъ забравъ голось при ти-тулѣ "Министерство правосудія" и въ яскравой бесѣдѣ безмилосердно выступавъ противъ теперѣшнаго правительства, закидаючи ему "злочинне ломанье права", "борбу противъ Нѣмцѣвъ въ Чехахъ такими средствами, які вже давно переступили границѣ моральности и приличности", а наближаючись до кінця своїхъ бесѣдъ, сказавъ: "Правительство хоче насть Нѣмцѣвъ въ Чехахъ зробити горожанами державными другои клясы, хоче насть збіхнути на гелотѣвъ Славян-ства, якъ збіхнуло Италіанцівъ въ Даль-матії и Русиновъ въ Галичинѣ..."

Въ той хвили кинувся пос. дръ Юліанъ Черкавскій до Кноца и съ затисненіемъ кулакомъ почавъ до него разъ-на-разъ кричати: "Дайте Русинамъ спокой!" (Lassen Sie die Russen in Ruhe!) При той сценѣ страстне зворушене огорнуло цѣлій парламентъ. Лѣвица піднесла страшній крикъ. Бѣлье якъ 50 послѣдній въ лѣвицѣ прискочило до Юл. Черкавскога съ кулаками, котрій ему ажъ підъ нѣсъ тыкали. Зт сотки гортанокъ заревѣло: "Hinaus, hinaus mit ihm! Psi! Scandal! Unvergesslicher!" На галеріяхъ піднявся страшній крикъ "Hinaus! Haut ihn!" Пос. Пахеръ злапавъ Юл. Черкавскаго за рамя и скінувъ его здѣхдцѣвъ лѣвицѣ на салю: "Gehen Sie auf Ihren Platz!" Але Черкавскій повертає и намѣряє зновъ бѣгчи до Кноца. Пахеръ хоче зновъ кинутися до Черкавскога, але другій послы лѣвицѣ здержуючи его. Колька-десять по-словѣ правицѣ спішить до лѣвицѣ. Въ сїй хвили здавалося, що туй-туй розпочнеся громадна бйка на кулаки. Пос. Думба, котрій мавъ удержувати ладъ, прибѣгъ до Черкавскога и блѣдого якъ трупъ взявъ силомѣдко підъ руку и вивѣвъ въ глубь салю. Многі послы правицѣ приступили до Черкавскога съ вѣзваниемъ, щобы втихомирився. Пос. Розеръ, котрій першій почавъ на Черкавскога кричати "Sie, Frecher!" — намагався ще теперъ кинутися на него, але его здержано. Въ сали и на галерії крикъ, стукъ, шумъ, гукъ неописаный. Президентъ дръ Смолька не знає, ику собѣ ради дати. Его трибуну обстутили многі послы правицѣ. Онъ давонитъ, але нѣхто на то не уважає. Дръ Кноцъ, окружений послами здѣхдцѣвъ, кричить въ цѣлого горла: "Я не дамъ собѣ перервати такими зухвальствами и лічними нападами!" Въ тѣмъ встає пос. Коппъ, звертаєсѧ останційно до скрайної лѣвицѣ, підносить руки въ гору, давъ знакъ до оплескѣвъ — и цѣла лѣвица съ галерію плещутъ Русинъ "на показъ"; на єго персонѣ польска

Предплаты на "Дѣло" для Австроїи: для Россіи: въ цѣлій роцѣ . . . 12 зр. на цѣлій роцѣ . . . 12 рубл. на пѣвъ роцѣ . . . 6 зр. на пѣвъ роцѣ . . . 6 рубл. на чверть роцѣ . . . 3 зр. на чверть роцѣ . . . 3 рубл. съ дод. "Библіотеки": съ дод. "Библіотеки": на цѣлій роцѣ . . . 16 зр. на цѣлій роцѣ . . . 16 рубл. на пѣвъ роцѣ . . . 8 зр. на пѣвъ роцѣ . . . 8 рубл. на чверть роцѣ . . . 4 зр. на чверть роцѣ . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлій роцѣ . . . 5 зр. на цѣлій роцѣ . . . 5 рубл. на пѣвъ роцѣ . . . 250 на пѣвъ роцѣ . . . 250 р. Для Заграницы, окрѣдно Россіи: на цѣлій роцѣ . . . 15 зр. на пѣвъ роцѣ . . . 750 зр. на чверть роцѣ . . . 375 зр. съ дод. "Библіотеки": на самъ додатокъ: на цѣлій роцѣ . . . 19 зр. на цѣлій роцѣ . . . 6 зр. Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Президентъ: Передовѣмъ, хочъ жаль менѣ, мушу завѣзвати п. дра Юліана Черкавскаго до порядку, бо, якъ се я бачивъ, бѣль давъ поводъ до того сумного заколоту. (На пра-вицї зворушене; многі послы останційно вийшли зъ салю.) До бесѣдъ п. Кноца звернуся тодї, якъ скончать єї.

Пос. Кноцъ: Я оправданый вѣзваньемъ до порядку посла дра Черкавскаго, котрый вѣжився втиснути до нѣмецкого табору и тутъ кулакъ підносити! Позволите менѣ повернути до послѣднаго мого речена, котрое менѣ перервано, и въ тогого речена доказати, що причини до такого великанського зворушене въ сторони правицѣ зовсѣмъ не було. Я не зробивъ нѣякого нападу, а ствердивъ толькож конкретній факти. Я сказавъ именно, що інтенція правительства змѣрявъ до того, щобы звалити насть въ таке нещасливе положеніе, якъ Італіанцівъ въ Дальматії и Русиновъ въ Галичинѣ. (Голосні оплески на лѣвицї.) А що се мос сказанье есть правдиве, о тѣмъ свѣд-чать цифри. Въ Галичинѣ есть 2½ міліона Поляківъ а 3 міліоны Русиновъ, Поляки-жъ вѣзылаютъ сюди 59 а Русини 3 послѣдовъ! (Голосні клики зъ лѣвицї: Слухайте, слухайте!) Я сконстатувавъ толькож сей конкретній фактъ. Але мос Нѣмцѣ вѣстягаемо противъ того; мы съ цѣлою силою и мужескою бѣваго будемо обставати за свою народною справою, щобы намъ не припала така сумна доля, яку зготувлено Русинамъ въ Галичинѣ."

Представиши причину и хѣдъ той бурливої сцени въ радѣ державной, мусимо ще колькома словами вазначити нашъ поглядъ на се дѣло.

Не бѣтъ нынѣ то звѣстна рѣчъ, що нашъ Поляки дуже а дуже не любать того, якъ то во всеуслышанії широкого свѣта скаже правду про ихъ относини до Русиновъ въ Галичинѣ. Правда дуже ихъ коле въ очи. И не диво. Они-жъ надають собѣ видъ народу рицарскаго, свободолюбивого: підъ окликомъ рицарской свободолюбивости ведуть заваяту борбу противъ деспотизму Россіи и Германії, — а тутъ такій одинъ або другій Кноцъ ставить во прачту народамъ ихъ власнїй отно-шенія до Русиновъ въ Галичинѣ. Коли-бѣ до-брь Кноца бувъ безпѣставный, делегація польска принила-бы єго смѣхомъ, але-жъ она не може не почувати цѣлою правды слівъ Кноца, бо не потребує трудити свої фантазії и переносити думкою ажъ до краю, а по-потребу толькож поглянути по сали парламен-тарнїй, яка то тамъ репрезентація 3-міліон-наго руского народа?

Що не хто другій въ польской делегації, а пос. Юл. Черкавскій кинувся до Кноца, се рѣчъ природна: недолишокъ все являєсѧ бѣльшимъ золотомъ, якъ самъ ляхъ. Але-жъ пос. Юл. Черкавскій мавъ щъ одинъ титулъ кри-чати: "Дайте Ви Русинамъ спокой!" — Онъ именно мавъ бѣтъ делегації польской мандатъ виступати въ радѣ державной яко Rusin, яко

демонстрирует "згоду" межи Русинами и Поляками в краю.

Только-ж противъ того несомнѣнного надѣживанія руского имени Русины все протестовали и симъ разомъ якъ найнергичнѣше протестуютъ. Пос. Кноцъ могъ съ пояснимъ правомъ отповѣсти п. Юл. Черкаскому: "Дайте Вы Русинамъ спокой!"

ДОПИСИ.

Зъ Коломыи.

(Выборы до рады мѣста Коломыи.) Звѣстно цѣлому свѣту, въ якѣмъ положенію находится наше мѣсто, которое до числа мешканцевъ належитъ до наибѣльшихъ мѣстъ въ краю. Отъ кольканайцати лѣтъ привыкъ край цѣлый уважать Коломыю за стражену позицію, коли только ходило о справу важнѣшую, дотыкающую судьбы нашей супольности и нашого народа. Опинія публична цѣлого краю не вѣумѣла вломати ворожего успосбленія сепаратистичнаго, подtrzymуанаго невеликою наслѣдствомъ рѣжныхъ относінъ сильною кликою людей, который заволодѣлъ бѣль 15 лѣтъ зарадомъ мѣста и радио громадскою и за по-можею спутаніемъ въ грѣзну цѣлость масы необразованыхъ а слѣпо за проводниками иудаизмомъ, пографили всѣ материальныи и моральныи соки громады коломыиской на свою высадки користь або затроїти. Таа влобна застага складається ледво въ колькохъ людяхъ, маючихъ въ своихъ рукахъ всѣ неморальныи средства, который могутъ вплывати негативно на масы не только жидовскій но такожъ и на наивѣй версты христіанскій. Съ болемъ призвани треба, что наѣть межи богатыми мѣщанами а наѣть межи интелигенцію удалось имъ найти приверженцевъ господарки, личніи интересы маючи на оѣ — и ширячи що разъ дальше гангрина довели мѣсто до того нечастнаго положенія, что наѣлося на стромкій дорожъ до руины материальныи. Моральна руина вже си давно выпередила.

При надходячихъ въ теперѣшнай хвили выборахъ до рады громадской на бѣль згана клика прилагала все, чтобы успенити себѣ довголѣтнєе панованье. Вложена въ людомъ на видъ публичнѣй въ магістратѣ листа выборцѣвъ, уложена була съ злобою и звѣніостею переходячою всякой приличнай гравицѣ. Списъ выборцѣвъ другого и третьего круга бувъ такъ уложеній, что въ обоихъ тѣхъ кругахъ запевено собѣ бѣльшѣсть слѣпо комендерованныхъ выборцѣвъ жидовскихъ подстуپнѣмъ выкиненемъ въ листы 900 выборцѣвъ христіанскихъ. Мимо того анатія авѣднѣльныхъ и морально подушавшихъ мѣщанъ христіанскихъ дойшла до того степени, чо ледо колька рекламацій вплынуло, чому годъ дивуватися, если возмесе на увагу, що комисія рекламаційна складалася въ 3 людей стоячихъ на чолѣ згаданои клики. Каждый мѣщанинъ утративший голосъ здвигнувъ лишь племчи, какужи: "на дармо шукавъ - бѣсь справедливости".

Въ такомъ станѣ рѣчей кружокъ людей веденыхъ самою только отразою до тѣхъ нечестивыхъ машинацій, уподяляючихъ тутешнюю супольность, попробувавъ ще разъ разбудити житѣ и почутие обывательской достойности въ масѣ выборцѣвъ третього круга выборчого и всказати на средства ратунку власного и введенія мѣста на отповѣднѣшу его повинностіи дорогу. По першахъ стараняхъ показалося, что грунтъ бувъ лѣпшій, нѣжъ отчаянне положеніе припускали даволяло. Систематично кривдженіи доси мѣщане вѣшили громадно, хапаючи съ радостею подану имъ руку. Утворено комитетъ, маючій обдумати средства дальнѣшаго поступованія а 260 выборцѣвъ вголосило съ пожертвованіемъ своихъ услугъ. Видячи справедливій стремлена у самыхъ выборцѣвъ, выслушало поднесено скарги староство, велѣло себѣ предложить листу выборчу, поручило розслѣданье еи урядови податковому, а маючи явнѣ подставы до подозрѣнія о вробленыхъ разаціяхъ а добре обдуманыхъ надужитахъ, висистувало выборы, коіи бѣти мали въ другої половинѣ с. м. Справа выборча вѣшила прите на лучшу дорогу, подаючи якъ наилучшу надѣю.

Однакъ лишаєши що дуже много до зробленія. Потентаты жидовскіи увидаются горячково, що перешкодити цѣлобій акціи; высиплюють ихъ языки и трѣщать кишень. Членовъ комитету называють анти-семитами и кричатъ, що комитетъ подбурско вѣроисповѣданія противъ себе. Але хиба дурнѣ увѣряти тымъ крикамъ, бо кождый тутешній горожанинъ, которого мозокъ хотъ трохи ще функціонує, знає добрѣ, що комитетъ взявлъ себѣ за задачу выдобути эти подѣлки уподяляючою грошопулівъ переваги такъ христіанскихъ якъ и жидовскихъ членовъ громады. Если мѣсѣцъ бѣдаковъ жидовскаго вѣроисповѣданія стъ тымъ добрѣ, що ихъ "берги" и "штайні" обирають вѣшкі, нехай же хотъ не дорѣкаютъ католикамъ та протестантамъ, що лuchatsя въ оборонѣ интересовъ горожанскихъ спольныхъ жидаамъ и христіянамъ.

Зъ Тевмацкого.

(Ювілей душпастырскій.) По поводу 25 лѣтніхъ роковинъ обніяня прихода Стрыганцѣвъ Вс. о. Еронимомъ Левицкимъ вложили ему днія

5 л. марта прихожане, мѣщева обывателька Сидонія Піенчиковска и сусѣдніи священики свои желанія. Фактъ сей самъ собою маловажный, заслугуя на поднесеніе хочь-бы лишь въ того вагладу, що наше духовенство практикує въ борбѣ въ рѣжными противностями надѣзгненіемъ нашего народа, за що ще частій докоры съ рѣжныхъ сторбъ пріятими мусить, ободрити доказомъ, що щира праца хотіть тиха не голосна, находить глубоке увѣнаніе въ сердцахъ народа.

Въ короткихъ и не шумныхъ словахъ складали прихожане села Стрыганцѣвъ и прилученого Долге свои простій желанія "прожити въ здоровлю многа лѣта", але щирѣсть ихъ, объявлена невынужденными словами радости, до глубини тронула каждого присутнаго. Тутъ бачилось, згадали они всѣ хвилѣ тѣхъ 25 лѣтъ, который съ ними дѣлили ихъ пастырь. А хвиль тѣхъ особливо тяжкихъ и прикрыхъ было немало. Страшный голодъ въ 1864 р., холера двома наворотами и щорочно майже повторяючіяся вилыни Днѣстра дали случайність познанія готовості о Левицкого, съ якою спѣшнью рѣжными способами улегти имъ тажку долю. До того порядки въ громадѣ, якъ каса пожичкови громадска, шпихлѣръ пожичкови братскій въ обохъ селахъ, каса пожичкова братска, хороше украшеніе и вздргевий ладъ въ церквяхъ, а вкінці школа воснована єдино заходомъ о. Левицкого — свѣдчать, що днь черезъ тѣхъ 25 лѣтъ змайався широ и неутомимо долею своихъ прихожанъ. Мило вразило серце такъ ювілати якъ и всѣхъ присутніхъ, коли молодѣжь школи подѣлъ проводомъ своего примѣрного учителя п. Т. Левицкого, почтила его уложенію умысне на тую хвилю кантою и вручила ему въ память привѣтній стихъ. — Не менше широ оказала жичливостію свою и поважаніе для ювілати Вп. п. Сидонія Піенчиковска, обывателька и коляторка мѣщева. Оказувалася она все правдивою прихильницею нашої церкви и обряду и старалася о поднесеніе красоты его численными жертвами. Яко женщина далека бѣть всякихъ шовинистичнѣмъ мѣрѣ "унификації", не ставала она нѣколи опоромъ а противно тѣшилась кождымъ обявомъ самостійного розвою народного, не спиняла прото нѣколи и въ тѣмъ напрямѣ дѣяльноти ювілати. При таїмъ благороднѣмъ поступованію задержалася мѣжъ народомъ повара для священика. За голосомъ его готовій громадяне все ити, бо не здеморализованій розличного рода агитаціями двора противъ священика. Отъ давнихъ лѣтъ про-те заведена тутъ твереадстъ а новѣйшиими часами и христіанскій склепъ. Выборъ Стрыганецъ и Долгого кождого разу голосують вразъ съ священикомъ на руского кандидата, бѣрутъ удѣль въ вѣчахъ, учащають на декламаторскій вечерки и до театру руского, а хотій нема читальнѣ, братство церковне предплачу руску часопись и читають въ недѣлі та свята.

Въ дні ювілею о. Левицкого не залішила панѣ коляторска дати выразъ поважанія для него, урядивши въ честь его сирь, на котрый за-для постного часу спросила лишь родину и сусѣдніхъ священиківъ. Тутъ середъ бѣсѣдъ мило ушлынувъ вечерь. На прощеніе вѣчерию урядила молодѣжь школи подѣлъ съ флоками при спѣвѣ "Миръ вамъ брати" и симъ закінчивши сей памятный для Стрыганецъ дні. Ми въ своїхъ сторонахъ скажемъ лиши: Честь и слава най буде такому священикові, що широ трудиться для добра народу, честь и слава прихожанамъ, що умѣють оцѣнити тяжкій и неразъ съ пожертвованіемъ сполученій трудъ свого панъ-отця духовнаго!

M.

РУХЪ ВЪ НАШІХЪ ЧИТАЛЬНЯХЪ.

— Въ Городищи бѣтувоя минувшого мѣсяця загальний збѣръ читальнѣ, которая розвивавася досить добре, бо въ першому роцѣ істнованія мала 40 членівъ, межъ которими були побѣжъ господаревъ та господинъ, паробѣкъ и дѣвчать такожъ священикъ, учитель съ женою и обывателька панѣ Чосновска съ родиною. Читальня придала 150 книжокъ, по частіи здѣ даровъ, по частіи зѣ предплати, удержувала 7 часописей и вписалася въ члены товариствъ: "Просвѣта", им. Качковскаго и педагогичнаго. — Загальний збѣръ ухваливъ залівши прилюдно подяку Вп. товариствамъ: "Просвѣта", им. Качковскаго, Ставроігій и редакціямъ "Дѣла" и "Зорѣ"; Вп. пп. проф. Ол. Барвінскому и Як. Мардаровичеву — за дарованіе по колька а наѣть по колька-десѧти книжечокъ. Видѣль читальнѣ ошовкое симъ ухвалу загальнюго збору, упрашаючи и инишъ часописи рускіи о повтореніи сїїмъ подації.

Теофанъ Бородайкесевичъ, предѣдатель читальнѣ; Дан. Коцій, секретаръ.

— Въ Джуроѣ — якъ вже коротенько згадано въ 27 ч. "Дѣла" — бѣткрыто читальню 14 лютого с. р. Зѣ запрошенихъ гостей прибули: о. Лукашевичъ зѣ Туччи, о. Дрогомирецкій зѣ Попельникъ, о. Сінгальянъ зѣ Новоселіцѣ, о. Коржинський зѣ Волчковецъ и гості зѣ Вашковецъ и Тростянця. Зѣ Заболотова прибуль п. Караганцій, а зѣ свого Джурова дѣдич п. Володимиръ Загурскій съ своимъ пономочникомъ п. Анг. Гофманомъ. По вечери въ церкви, де о. Лукашевичъ державъ почуающу проповѣдь, люде удалися до читальнѣ; всѣ не могли змѣститися, бо гато остало на дворѣ. Вистрѣблы зѣ моздѣрѣвъ

дали знати, що читальня бѣткываєся. Вотуна хорошу рѣчь державъ о. Лукашевичъ о постуївъ середъ нашого народу а скончавъ еи многолѣтствомъ Е. В. цѣсарю. Отакъ піднесено многолѣтствомъ п. дѣдичеви, который зложивъ въ дарѣ 10 зр. на газети и книжки для читальнї. До вѣдѣлу выбрано о. М. Лотоцкого головою, а ч. С. Бровчукъ его заступникомъ. Членівъ висалося 56, мѣжъ тими п. Гофманъ зѣ вкладкою 5 зр. рѣчно. Підѣ конецъ ухвалено вписати читальню въ члены "Просвѣты". Читальню въ поїйтѣ снятымъ скімъ дуже мало, тожъ тими сердечнѣше витамо читальню въ Джуроѣ и бажаємо її славного розвою!

Гѣстъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ рады державної.) На засѣданію рады державної зѣ дня 16 с. м. отчитано петацію підгаженія вѣршної адміністрації въ россійской державѣ, зѣстала, якъ доносить "Моск. Вѣдомости", сподѣвано закрыга а вѣсъ еи справы, и невынужденій проекты переняло на себе вітерстово дѣлъ внутрішніхъ. Комісія зѣбла була дѣла уїздной управы перешла на засѣданію зѣ дня 25 с. м. лютого дѣла, місії поліції, коли еи закрыто. Якъ була її, що спонукали россійске правителю відкрити комісію и що станове съ справы, комісія, которую ова вже приготовила, доси не зѣбла — Вѣстъ о успішнѣмъ залагодженнѣ афганскому конфлікту потвердждає а россійскай генеральнай границѣ Афганистану получили отрігі про виміната всіго, що бѣло довести до нового конфлікту. Характеристичнѣ є що поглядъ самого царя на недавній філкъ. До одного генерала, который предававъ ему плянъ будови жѣлѣзнацѣ въ Турнѣ, мавъ царь сказати: "Я не можу поїтати, хтось, винявши хиба вже наибѣльшихъ загибѣвъ, може хочь на хвильку подумати, що маю вѣйну висловѣсти, котра-бы намъ за жертви жадної користи не принесла. Будучи Россії предзначена доконати въ Азії зѣбла черезъ неповздоржимій поступъ царинї а не черезъ насильство". Мимо того одноздаєсъ Россія не призабувати и на можливыій чай бойни, бо якъ доносить зѣ Тегерану, вірасте посылати день въ день свого воєнного матеріалу въ направленію до Мерсу. Въ загалѣ мали 16.000 войска получити казнь вырушити въ походѣ до Мерсу а жѣлѣзнацѣ зѣ Казиль-Арватъ до Аскабада якъ найкоршче кончиюю Воєнна сила Россії Мерсу висосить теперъ одинъ баталіонъ полкі драгонівъ и трохи козаковъ. Въ Азії отоходить около 8000 войскъ рѣжного одноза бригада вразъ съ амуницію и прошиєсть якъ разъ теперъ въ походѣ зѣ Кавказу Мерсу. — Зѣ Петербурга доносять, що стойкії вѣхъ 16 с. м. до Ливадії а єї здѣланію варіючишиши військо министра ген. Дурново, однакожъ задля свого мало самостійного пітеру ледве возьмете яку ініціативу въ дѣлахъ министерства. Чи по скончаню отція мин. Толстого поверне на свое давне становище знати, хочь можна дуже о тѣмъ сумахати. Говорятъ, що на случай рѣшчного устушення Толстого призначений на його мѣсце събитій державный Половцовъ. Характеристичнѣ є такожъ, що для безпечнѣства гр. Толстого вадіе придано ему одного офицера жандармерії десять жандармовъ. — "Нов. Время" донесло що к. Гарасимовичъ, іменованій самовідомо черезъ єпископа Гриневецкого адміністраторомъ вильненської епархії католицкої зѣбла черезъ заточеніе до Вельска. Капитула вильненська не хоче приступити до вибору адміністратора пріхильного правительству а въ того каже "Нов. Время", вильненська буде звесена въ правительство само здѣнію адміністратора.

Нѣмеччина. Въ нѣмечкому парламенту порушивъ кн. Бисмаркъ знову польськіе імпіє, але въ спосѣбъ Полякамъ не кончо пріхильній. Сталось се під часъ дебатъ надъ проектомъ зѣбла о поштовихъ пароходахъ. Оговідаючи бѣду Рихтера сказавъ кн. Бисмаркъ: "Уже въ державѣ суть фракції, которыхъ явіяли можуть бути осягненій лише черезъ вспливу вѣйну Нѣмеччини. Оговіданіе царинї, більшого, оторване бѣть Пруссії польськими військами, бѣтутъ військо Шлезвига Данії, бѣтутъ королевства Гановерского въ єго давнімъ, бѣтутъ Альзасії и Лотарингії Франції все то идеали, который дадутся лишь черезъ вспливу вѣйну Нѣмеччини, охінгута" Ся Нѣмеччини Бисмаркъ о Полякахъ и ихъ стремленихъ въ військо польського посла к. Яблонскаго, на котру кн. Бисмаркъ порушавши, що чисто польське питаніе такъ бѣдою: "Пишась, чи бѣтудованьe Польши не є щастю въ частю тѣхъ ідеаловъ цѣлого народа а въ менеого фракції въ сїїмъ парламентѣ? ПОСОЛЬСТВО зѣ Кротошина (Яжджевскій) зѣбла, що "не хочемо сего доконати вѣйну, и въ дорозѣ на татиску публичного мінінія". Ся вѣчко неможливо, бо бѣтудованьe провінції Галичинї лише черезъ вѣйну або революцію. Галичинї рѣчкою на татиску публичного мінінія жити въ интересѣ сихъ панівъ, котріи не хотятъ передъ часомъ виїтупити съ своїми бажаніями... Я не сказавъ що Поляки числять нацією на вѣйну, але дождають єи съ нетерпливостю, якъ єе

ци і ухвалено заразъ тит. "центральна уїза" въ сумѣ 182.900 зр. въ выдаткахъ; доходи ма жадныхъ. При єй нагодѣ забрали по. Квоцъ и выкликаючи

Катерина зъ Лаврецінхъ Коцымовска, жена о. В. Коцымовского, пароха въ Хиринцѣ, перемыковской епархіи, упокоилась 17 с. и. Вѣчна ѿ памяти!

Подяка.

Неумолима судьба перетяла нитку житя нашого любезнейшаго брата Евтимія, приходника въ Шидловцяхъ, поївта гусятињскаго, осиротивши цѣлу родину, а також приходъ, около которога щиро трудився, лишаючи глубокій жаль въ серци всѣхъ, котрій его знали. Въ тяжкому горю була отрадою прихильность сусѣдівъ и знакомыхъ покойника, котрій численно зобрались на сумний обрядъ похороновъ. Чуємося про-то спонукані за той обівъ сібвчутя публично подякувати передовсемъ Всч. о. Н. Котлярчукову зъ Кривенскаго, котрій въ тяжкій хоробрѣ покойника бувъ правдывымъ ангеломъ-потешителемъ а на похоронахъ проводникомъ въ молитвахъ за упокой душъ усопшого; Всч. о. Гудыку за трогательне прощальне слово; Всч. о. сусѣдамъ, якъ мене всѣмъ почитателямъ покойника, котрій численно участю причавились до звеличания похороновъ. — Тронуту до живого складаю всѣмъ, котрій отдали послѣдну прислугу нашему дорогому Евтимію, ще разъ найсердечнѣше спаси Богъ!

Шидловецъ 15 марта 1885.

Філімонъ Лисенецкій; Марія зъ Лисенецкихъ и Григорій Кузыкъ — въ імені цѣлої опечаленої родини.

НА ПРАЗНИКЪ ВОСКРЕСЕНІЯ ХРИСТОВОГО!

поручас НОВО ОТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядівъ, образовъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

ВЪ СТАНИСЛАВОВЪ,

Плащеницѣ малевани на полотнѣ: по 18, 20, 24, 26, 30, 32 и 40 зр.; малевани на шовковой матеріи по: 50, 55, 60, 64, 74, 80, 85, 90, 100 зр. и вышше. Артосъ, по 4 зр. 20 кр. и 5 зр. 25 кр. Воскресенія, різаній дерево по 10, 14, 15, 16, 18, 21 и 24 зр. Фелони свѣтлі по 50, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120, 125, 130, 135, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200 зр. и вышше. Хоругви церковні (хресты) зъ вовняного або шовкового адамашку по 20, 24, 28, 30, 35, 46, 56, 60 зр. и вышше. Фані (трапоры) зъ вовняного або шовкового адамашку по 20, 25, 30, 35, 40, 50, 60, 65, 75, 85, 95, 100 зр. и вышше. Евангелія отъ 60 до 600 зр. а. в. Монстранцы отъ 40 до 200 зр. Хресты процесіональны металеві по 15, 18, 20, 22, 25, 28, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 75 до 80 зр. Хатьницѣ на Всенощіе по 5 зр. 25 кр. 16, 25, 30 и 33 зр. Кадильницѣ отъ 7 до 20 зр. Свѣчи ѿщадні металеві по 2½, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 12 и 15 зр. Бальдахини, стихарѣ, образы малевани на полотнѣ п бляст, олтарики процесіональни, хресты напрестольні и ручні, поликандры (пауки), лѣхтарѣ, канделабры, лампи, чаши, дарохранительницѣ, дароносницѣ, ампулки, водосмеси, кропила, свѣтлі церковні, цвѣты и пр. 1316 по найдешевшихъ цѣнахъ 5-6

Всѣ замовленія въ вартості 100 зр. высылається франко. Опакованіе даромъ. Цѣники въ рускому языку высылаются на жаданье отвортною поштою даромъ.

Глядається дяка

безженнего, маючого добрий го-
лосъ и знаючого уставъ церков-
(3—3) ний. 1332

Інтересованій зволять бти-
стися до Уряду парохіального въ
Бересцѣ, пошта Лѣско, де полу-
чать близшій повѣдомлення.

Зголосівія пріймаються до дня 1
цивілнія 1885 р.

О вчасній замовленії

Др҃ожджей

I-a Mauthner кильо 1 зр. 20 кр.

на Свята умільно упрашає

Народна Торговля
у Львовѣ

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. галиц.

акційного Банку Гипотечного

купує и продає

всѣ ефекти и монеты

подъ найпріступнѣшими усlovіями.

5% Листы Гипотечні и 5% Листы Гипотечні преміовани

котрій після закона зъ днія 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и найвишої постанови зъ днія 17 грудня 1870 р. можна уживати до ум'щування капіталів фондовихъ, пупілярнихъ, кавцій супружескихъ вояковихъ, на кавцію и вадії

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вилосовання съ 10% премію т. с. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ дневніомъ, не числячи нѣякої провізії.

1267 18—?

Выдаваць и редакторъ: Іванъ Белій.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 18—?

Спеціальніости и универсальний средства
французскій и іншій, якъ черезъ ню такъ и черезъ
іншій фирмъ оповѣщувані.

5 Кильо кавы

Сантось	зр. 3·45
Кампінасъ	зр. 3·75
Куба	зр. 4·40
Ява	зр. 4·70
Плантація	зр. 4·90
Перлова	зр. 5·30
Менадо	зр. 5·40
Мокка	зр. 6·30

вѣльно бѣть порта, выключено цла.

Carl Fr. Burghardt
1—3 Гамбургъ 8. (1339)

Голосы зъ свѣта лѣкарскаго.

Вынятки зъ часописей лѣкарскіхъ: „Allgemeine Wiener medicin. Zeitung“, „Medicin. Chirurg. Centralblatt“, „Wiener medicin. Wochenschrift“, „Przeglad lekarstw“ и „Wiener medicin. Blatter“ въ переводе польскомъ. Цѣннія порады для потребующихъ помочи лѣкарскому особливо въ недугахъ т. зв. загальніхъ, устроенныхъ, на-шкірныхъ и т. д. Цѣкаво то и пожиточне илюстроване письмо можна получить въ книгарні „Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig“ на жаданье бесплатно и франко. Не треба залишити спровадити себѣ его. 1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)

1235 (3—4)